

os, at et saadant Forslag er indkommet saa sent; det er slet paa Grund af flere forskellige Omstændigheder, og jeg deltager i den Undskyldning, som min ærede Medforslagsstiller har fremsført. Det skal være mig en Erbst, at det synes, som om i alt Fald en meget stor Del af ærede Medlemmer, som have set paa Forslaget, sige: „Heller sene end aldrig!“ og hellere have ønsket, at det kom frem, uagtet det skete meget sent, end at det slet ikke var kommet frem. Smidte tid har jeg fuldtud Følelsen af, at det vilde være meget ubilligt at forlange, at det høje Thing nu skulde stemme over et Forslag, som det har nogen Forskjærlighed for, uden muligvis dog strax at kunne bedømme det i Forbindelse med alle de mange øvrige Endringer. Efter den Yttring, som min ærede Medforslagsstiller sluttede med, efter den Modtagelse, denne fik, og efter den Opfordring, jeg iøvrigt har modtaget fra ærede Partifæller her, skal jeg tillade mig at foreslaa denne Sags Behandling standset og tilbagevist til det ærede Udvalg. Naar jeg stiller dette Forslag, ligger deri ikke nogen Mistillid til Udvalget eller nogen Mangel paa Anerkjendelse af Udvalgets omhyggelige Arbejde og dygtige Ledelse af denne Sag, det er kun stillet paa Grund af Omstændighederne, fordi der kun under denne Form kan vindes Tid til muligvis at samle Noget, hvorom Anskuelserne allerede strax kunne staa klare ved Gjenoptagelsen af 3die Behandling. Jeg stiller altsaa det Forslag, at denne Behandling afbrydes, og Sagen sendes tilbage til Udvalget.

Formanden (Krabbe): Forhandlingen vil nu dreie sig om det stillede Forslag om Sagens Tilbagevisning til Udvalget, ved hvis Vedtagelse 3die Behandling vil være standset.

H. Steffensen: Jeg kan ikke anbefale Forslaget om at vise Sagen tilbage til Udvalg igjert. Dette Lovforslag blev fremsat her i Thinget den 9de Oktober, 1ste Behandling fandt Sted den 21de Oktober, Udvalgets Betænkning afgaves den 9de Marts. Altsaa, dette Lovforslag har foreligget her i Thinget til Behandling paa det nærmeste 8 Maaneder; af disse 8 Maaneder har det nebsatte Udvalg brugt omtrent 4½ Maaned til Undersøgelse af dette Lovforslag og til at fremskomme med sin Betænkning. Jeg tror, at man vil kunne sige, at naar vi nu have brugt den Tid dertil, og Lovforslaget har foreligget Thinget i al den Tid, da maa der noget nær være fremskommet Alt, hvad man kan vente at faae bragt frem af Sagen. I hvert Fald er det mig klart, at det ikke vil kunne nytte Noget, at det nuværende Udvalg i sin uforandrede Sammensætning optager Sagen til Behandling paany, og derfor, kjændt jeg er imod dens Tilbagevisning til Udvalget, maa jeg foreslaa, at, skal den vises tilbage, der da gives Udvalget en Forstærkning her af Thinget.

hvad der taler derfor, er ogsaa den Omstændighed, at vi nu have set, at der i det sidste Dieblit, kort forinden Sagen kom til 3die Behandling, har kunnet fremkomme fra Thingets Side Forslag, der indeholde noget aldeles Nyt. Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, [at, hvis Lovforslaget skal vises tilbage til Udvalg, det da besluttet, at Udvalget forstærkes med 6 Medlemmer; Udvalget bestaar af 9 Medlemmer iforveien.

Formanden (Krabbe): Der foreligger altsaa nu to formelle Forslag, et om Sagens Tilbagevisning med Supplering ved 6 Medlemmer, og et andet om Sagens simple Tilbagevisning til Udvalget. Af disse vil det førstnævnte, nemlig Forslaget om en Tilbagevisning med Supplering, komme først til Afstemning.

Ordføreren (Leth): Det er en Selvsølge, at jeg med Hensyn til de Forslag, hvorom Forhandlingen nu alene dreier sig, ikke har kunnet konferere med noget af Udvalgets Medlemmer og altsaa ikke kan tale som Ordfører paa Udvalgets Vegne. Disse Forslag ere jo først komne frem lige i dette Dieblit og have altsaa gjort en Konference med Udvalget, eller med Mjertallet af Udvalget, aldeles umulig. Jeg har altsaa endnu kun tilbage at udtale min personlige Mening med Hensyn til disse Forslag, og hvad dermed staa i Forbindelse, og det skal jeg nu tillade mig. Det Mindretal, til hvilket jeg har den Ære at høre, hød ved Sagens 2den Behandling et Lovforslag, med hvilket vi troede, at man kunde være tjent, og som den høitærede Justitsminister efter vor Mening ogsaa kunde modtage. Det Foredrag, som jeg aabnede Forhandlingen med ved 2den Behandling, har det nu glædet mig at høre, staa idetmindste efter min Opfattelse paa de allerfleste Punkter i fuld Samklang med det Foredrag, som vi idag hørte af det ærede Medlem for Kjøge (Hørup). Efter den Afslutning, som det Standpunkt, mine Meningsfæller og jeg hidtil have indtaget i Udvalget, saaledes nu har faaet, kunne vi kun glæde os — jeg antager de Andre med — ved at se, at der nu kan være Udsigt til, at dette Standpunkt kommer til mere Gylbigheid og vinder mere Fremgang, end Tilfældet var ved 2den Behandling. Disse Betragtninger maa altsaa føre mig til at ønske, at Sagen gaar tilbage til Udvalget og der undergives en fornyet Behandling. Jeg kan da haabe, at de Anskuelser, som jeg hidtil har fremsat i Udvalget, men uden at opnaa noget tilfredsstillende Resultat og uden at have faaet dem gjenneførte, nu ville faae en bedre Skjæbne. Jeg bemærker under denne Diskussion, og jeg tror i tilstrækkelig Forbindelse med de Forslag, der ligge for, at, naar det ærede Medlem for Skanderborg (Vajer), Udvalgets ærede Formand, flere Gange i det Foredrag, som vi for et Dieblit siden hørte af ham, be-